

[H. P. Hansen.]

i 49 Aar, da han fyldte 70 Aar. Han ønskede at fortsætte et Aar til, ikke for at opnaa nogen Hædersbevisning i nogen som helst Henseende, men fordi det var af Interesse for ham at kunne notere, at han havde arbejdet i 50 Aar i Rigsdagens Tjeneste. Stenografer antages af Formændene, og den daværende Formand i Landstinget, nu afdøde Ole Hansen, og jeg, enedes om at lade denne Mand fortsætte i et Aar. Han er nu ikke længere i Rigsdagens Tjeneste. Det andet Tilfælde vedrører Bureauchefen, som i Fjor blev 70 Aar og i Henhold til Tjenestemandslovens Bestemmelser indsendte sin Begæring om Afsked. Den daværende Formand i Landstinget og jeg drøftede Sagen og var enige om, at vi af forskellige Grunde fandt det ønskeligt, om Bureauchefen foreløbigt vilde fortsætte. Bureauchefen ansættes af Rigsdagens Formænd i Forening med Udvalget for Forretningsordenen i de to Ting, og Udvalgene for Forretningsordenen, for hvilke jeg forelagde Sagen, var fuldstændig enige med mig og Landstingets Formand om det ønskelige i, at Bureauchefen kunde fortsætte et Stykke Tid. Det er derfor efter vor Anmodning og med Udvalgenes Tiltrædelse, at Bureauchefen har fortsat sin Gerning, og jeg har ikke tidligere hørt, at der fra nogen Side har været rettet Klage imod os, fordi vi tog denne Stilling.

Det ærede Medlem kom derefter ind paa en Omtale af den Biografi, der var skrevet om Hr. N. Neergaard, og med den højtærede Formands Tilladelse vil jeg gerne oplæse et Par Linier af, hvad det ærede Medlem udtalte. Det findes i Rigsdagstidenden Sp. 523 og lyder saaledes:

„Jeg mener ogsaa, at det ligger udenfor Præsidiets Ret at bevilge af Statens Penge til Udgivelse af den Slags Bøger.“

Der kunde i disse Ord ligge, jeg siger ikke, der gør det, men der kunde ligge en Hentydning om, at det er Præsidiets, der har foranstaltet denne Bogs Udgivelse. Det er ogsaa kommet frem i en Artikel, der sidste Sommer stod i et af de konservative Blade i København. En saadan Opfattelse, maa jeg sige, er aldeles urigtig. Præsidiets har ikke haft det mindste at gøre med selve Bogens Udgivelse. Det, der er sket for Præsidiets Vedkommende, er dette, at da Bogen var ved at udkomme, henvendte Forfatteren, Hr. Lehmann, sig til et af Præsidiets Medlemmer og forespurgte, om der ikke var Mulighed for, at Rigsdagen,

at Præsidiets kunde købe et Antal Eksemplarer til Uddeling blandt Rigsdagens Medlemmer. Under Hensyn til, at Hr. Neergaard har været Medlem af Rigsdagen i over 40 Aar, og under Hensyn til, at Hr. Neergaard har spillet en betydelig Rolle i dansk Politik, mente Præsidiets, uanset om man ellers er enig med Hr. Neergaard eller ikke, at det kunde være af Interesse for Rigsdagens Medlemmer at stifte Bekendtskab med denne Bog. Der kan indvendes en Del mod denne Bog, men jeg maa sige, jeg har læst den med stor Interesse, og navnlig har jeg glædet mig ved at læse de udmærkede, meget demokratiske Taler, som det ærede Medlem Hr. N. Neergaard i Begyndelsen af 90erne holdt her i Rigsdagen — det kunde kun glæde mig, om det ærede Medlem Hr. N. Neergaard og øvrige Venstremænd nu kunde faa i Sinde at holde Taler af samme Art. Jeg tror heller ikke, der vilde være rejst nogen Kritik mod Præsidiets Handling i denne Henseende, hvis der ikke var sket det, skal jeg sige, uheldige, at Forfatteren samtidig med, at han skrev de rosende Ord om Hr. Neergaard, rettede nogle smaa Naalestik til andre Partier. Det gælder ikke alene det konservative Folkeparti, det gælder ogsaa Socialdemokratiet. Men medens Socialdemokratiet ikke har reageret overfor disse smaa Naalestik, har det konservative Folkeparti vist sig at være mere følsomt paa dette Punkt. Hertil kom saa den Omstændighed, at den Aftale, der var truffet mellem et af Præsidiets Medlemmer og Hr. Lehmann, de Løfter, der var givet fra Forfatterens Side, efter Præsidiets Mening ikke var helt opfyldt. Da der saa kom denne stærke Kritik, talte vi i Præsidiets om Sagen: det er ikke værd at have meget Vrøvl i den Anledning, og kan vi faa Forlaget til at tage Bøgerne tilbage, saa kan vi jo gøre de Konservative den Glæde. Der blev ført nogen Forhandling derom, Forlaget var ikke helt uvilligt, man da der omsider ikke kom noget Svar, og Rigsdagen kom ind igen, besluttede man at uddele Bogen til Rigsdagens Medlemmer. Der er enkelte konservative Medlemmer, der har reageret saa stærkt, at de har sendt Bogen tilbage, jeg tror, det er 7 Medlemmer. Jeg skylder Sandheden at sige, at det ærede Medlem Hr. Korsgaard ikke er blandt disse syv, og hans Protest har altsaa ikke været saa effektiv som andre ærede konservative Medlemmers. Endelig vil jeg tilføje, at det ærede Medlem Hr. N. Neergaard ikke har haft det mindste med det Spørgsmaal at gøre, hvorvidt Rigsdagens